

Dreng med Asperger

Vi har en dreng på ni år, som for ½ år siden fik konstateret Asperger. Vi havde været gennem en længere periode, hvor vi havde prøvet mange forskellige metoder til at få ham til at finde ro og tøjle ”sin dumme utålmodighed”, som han selv formulerede det i en alder af 5½ år. Vi har haft stor glæde af et Marte Meo forløb, hvor vi fik redskaber til at guide ham i alle hans gode måder at samarbejde på og få øjnene op for, hvordan vi kunne berolige ham, når vi fx skulle spise.

Vi har igennem hele forløbet været meget fokuseret på kosten: At begrænse sukker samt spise fuldkornsprodukter og økologisk. Det var ikke helt nok. Han havde konstant ondt i maven, tynd mave og meget luft i maven. Hans mave generede ham meget, og i skolen var hans prutter til gene for de andre.

Vi havde mistanke til mælken, og for et år siden holdt vi alle op med at drikke mælk. Samtidig fik vi vejledning af Karen Nørby, som anbefalede os Childrens Blend Probiotika, hvilket hjalp ham utrolig meget. I en kortere periode stoppede vi med probiotikaen, hvilket bare gav ham ondt i maven igen – den var simpelthen nødvendig for ham.

Vi ville gerne have undersøgt, om han faktisk kunne tåle mælk, og kontaktede derfor en allergibørnelæge, der fandt ud af, at han ikke kunne nedbryde laktosen! Det betyder, at han i dag kun får meget lidt laktosefri mælk. Hvis han får noget med laktose, afslører det sig straks med ildelugtende prutter. Han er også helt fri for gener med ondt i maven, som tilsyneladende også har været med til at påvirke hans uro.

Vores søn ved selv, at han skal holde sig fra mælken, men vi har laktase piller, der kan hjælpe ham, hvis han en sjælden gang får noget med mælk eller fløde i. Derudover får han eye q fiskeolie og magnesium BioCitrat, så han bedre kan falde i søvn om aftenen. Fiskeolien hjælper ham også med koncentrationen, og vi kan bl.a. se på hans skrift, at den er blevet langt bedre i det sidste år.

Skolen har været en stor udfordring for ham. Han går på en mindre skole, hvor det i starten var svært for lærerne at forstå, hvorfor han tit blev urolig. Diagnosen har hjulpet med at få sat ord på, hvad der er svært for ham. Det er vigtigt for ham at få indlagt pauser, hvor han kan trække sig væk fra de andre, så han har overskud til at klare dagen. Kammeratskabet med klassekammeraterne er også blevet langt bedre. De har fået forståelse for, at han er anderledes. Men de kan have svært ved at tolke det sociale samspil, hvilket kan føre til konflikter. Dem er der dog langt færre af nu.

Alt i alt er der stadig stor fokus på kosten – også i skole og i SFO'en. De ved, hvad han skal undgå, og han har selv mad med både i skole og SFO'en. Sukkeret er ikke helt væk fra kosten, men meget begrænset. Hvidt brød og pasta findes ikke i vores kost mere og laktosefri mælk kun i meget små doser. Samtidig har vi fokus på forudsigelighed i hverdagen, så han ved, hvad han skal i løbet af en dag. Vi er i gang med at bygge de "sociale historier" på, så han kan blive guidet i, hvordan hans opførelse kan virke på andre og få en forståelse for, hvad han kan gøre anderledes, så der ikke opstår misforståelser og konflikter.

Motion er ligeledes ved at blive en større del af hans hverdag, så han får brugt al sin energi og kræfter på en god måde. Alt i alt har han fået en bedre hverdag, for det hele handler om, at vi jo gerne vil have en glad dreng, der trives med alle sine gode måder at være her i livet på.